मैत्रावरुणर्वसिष्ठः।वरुणः। त्रिष्टुप्।

धीरा त्वस्य महिना जनूंषि वि यस्तस्तम्भ रोदसी चिदुर्वी।
प्र नाकमृष्वं नुनुदे बृहन्तं द्विता नक्षत्रं पप्रथच्च भूम॥ ७.०८६.०१

यः। उर्वी- विस्तृते। रोदसी- द्यावापृथिव्यौ। वि- विशेषेण। तस्तम्भ- स्तम्भितवान्। अस्य- तस्य। जनूंषि- जन्मानि। धीरा- धैर्यसम्पन्नानि। महिना- महिम्ना। भवन्ति। ऋष्वम्- दर्शनीयम्। बृहन्तम्- महान्तम्। नाकम्- स्वर्गम्। प्र नुनुदे- प्रेरयति। नक्षत्रम्- नक्षत्रोपलक्षितद्याम्। भूम- पृथिवीम्। द्विता। पप्रथत्- अप्रथयत्। च ॥१॥

उत स्वया तन्वा३ सं वदे तत्कदा न्व१न्तर्वरुणे भुवानि।
किं मे हव्यमहृणानो जुषेत कदा मृळीकं सुमना अभि ख्यम्॥ ७.०८६.०२

उत- अपि च। स्वया- स्वकीयेन। तन्वा- देहेन। सं वदे- सहवदनं करोमि। कदा। वरुणे। अन्तः भुवानि- अन्तर्भवानि। वरुणेन ऋताधिदैवतेन ऐक्यं गतो भवानि। किम्। मे- मम। हव्यम्। अहृणानः- अक्रुध्यन्। जुषेत- सेवेत। कदा। मृळीकम्- सुखकरम्। सुमनाः- शोभनचित्तः सन्। अभि ख्यम्- अभिपश्येयम् ॥२॥

पृच्छे तदेनो वरुण दिदृक्षूपो एमि चिकितुषो विपृच्छम्।
समानमिन्मे कवयश्चिदाहुरयं ह तुभ्यं वरुणो हृणीते॥ ७.०८६.०३

वरुण। दिदृक्षुः- त्वां द्रष्टुमिच्छन्। तत्। एनः- अघं प्रति। पृच्छे- प्रश्नं करोमि। चिकितुषः- विदुषः। एमि- अभिगच्छामि। विपृच्छम्- तान् विशेषेण पृच्छामि। समानम्- एकमेव उत्तरम्। मे- माम्। कवयः- विद्वांसः। आहुः- अब्रुवन्। अयम्- एषः। वरुणः। तुभ्यम्- त्वदर्थम्। हृणीते- क्रुध्यति ॥३॥

किमाग॑ आस वरुण॒ ज्येष्ठं॒ यत्स्तो॒तारं॒ जिघां॑ससि॒ सखा॑यम्।

प्र तन्मे॑ वोचो दूळभ स्वधा॒वोऽव॑ त्वाने॒ना नम॑सा तु॒र इ॑याम्॥ ७.०८६.०४

वरुण। यत्- येन कारणेन। स्तोतारम्। सखायम्- मित्रम्। जिघांससि- हन्तुमिच्छसि। तत्। आगः- अघम्। ज्येष्ठम्- प्रधानम्। किम्। आस- अस्ति। दूळभ- अहिंस्य। स्वधावः- आत्मवन्। तत्। मे- माम्। प्र- प्रकर्षेण। वोचः- वद। अनेनाः- अपापः। नमसा- नमस्कारेण। त्वा- त्वाम्। तुरः- त्वरमाणः। अव इयाम्- उपगच्छेयम्॥४॥

अव॑ द्रु॒ग्धानि॒ पित्र्या॑ सृजा॒ नोऽव॒ या व॒यं च॑कृ॒मा त॒नूभिः॑।

अव॑ राजन्पशु॒तृपं॒ न ता॒युं सृ॒जा व॒त्सं न दाम्नो॒ वसि॑ष्ठम्॥ ७.०८६.०५

या- यान्। वयम्। तनूभिः- देहैः। चकृम- कृतवन्तः। पित्र्या- पैतृकान्। द्रुग्धान्- द्रोहान्। नः- अस्मत्तः। अव सृज- विमुञ्च। पशुतृपम्- घासादिभिः पशुतर्पकं स्तैन्यप्रायश्चित्तकरमिति भावः। तायुम्- स्तेनम्। न- इव। राजन्- स्वामिन्। अव सृज- विमुञ्च। वत्सम्। दाम्नः- रज्जोः। न- इव। वसिष्ठम्- उपासकं विमुञ्च॥५॥

न स स्वो दक्षो॑ वरुण॒ ध्रुतिः॒ सा सुरा॑ म॒न्युर्वि॒भीद॑को॒ अचि॑त्तिः।

अस्ति॒ ज्याया॒न्कनी॑यस उपा॒रे स्वप्न॑श्च॒नेदनृ॑तस्य प्रयो॒ता॥ ७.०८६.०६

वरुण- ऋताधिदैवत। सः- तत्। स्वो दक्षः- स्वायत्तविवेकसामर्थ्यम्। न भवति। सा। ध्रुतिः- कामक्रोधादिवासनाजनितस्थैर्यभूता। सुरा- सुरापानम्। मन्युः- क्रोधः। विभीदकः- द्यूतक्रीडा। अचित्तिः- अविवेक इत्यादेः कारणम्। कनीयसः- अल्पस्य पुरुषस्य पापप्रवृत्तौ। उपारे- उपागतायाम्। ज्यायान्- दण्डदः श्रेष्ठो वरुणः। अस्ति- भवति। स्वप्नः। चन- अपि। अनृतस्य- ऋतविरोधपापस्य। प्रयोता- प्रकर्षेण मिश्रको भवति॥६॥

अरे॑ दा॒सो न मी॒ळ्हुषे॑ कराण्य॒हं दे॒वाय॒ भूर्ण॒येऽना॑गाः।

अचे॑तयद॒चितो॑ दे॒वो अ॒र्यो गृत्सं॑ रा॒ये क॒वित॑रो जुनाति॥ ७.०८६.०७

दासः- सेवकः। न- इव। मीळ्हुषे- वर्षकाय। अहम्। देवाय- द्योतनशीलाय। भूर्णये- लोकभर्त्रे। अनागाः- अपापः। अरं कराणि- परिचर्यां करवाणि। अर्यः- आर्यशीलः। देवः- वरुणः। अचितः- अज्ञानिनोपि। अचेतयत्- ज्ञाने प्रबोधयति। गृत्समम्- स्तोतारम्। राये- सम्पदे। कवितरः- क्रान्तदर्शी सन्। जुनाति- प्रेरयति ॥७॥

अयं सु तुभ्यं वरुण स्वधावो हृदि स्तोम उपश्रितश्चिदस्तु।
शं नः क्षेमे शमु योगे नो अस्तु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०८६.०८

अयम्- एषः। तुभ्यम्- ते। वरुण- ऋताधिदैवत। स्वधावः- आत्मवन्। हृदि- हृदये। स्तोमः- मन्त्रः। सु- सुष्ठु। उपश्रितः। अस्तु- भवतु। नः- अस्मदर्थम्। शम्- शान्त्यै। योगे- अप्राप्यस्य प्राप्तौ। क्षेमे- प्राप्तस्य रक्षायाम्। अस्तु- भवतु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥८॥